

IV. दे॒वं ब॒र्हिर्वयो॒धसं दे॒वमिन्द्रं॑मवर्धयत् ।

गा॒य॒त्र्या ह॒न्द॑सेन्द्रि॒यं च॒तुरि॒न्द्रे वयो॑ दध॒दसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु यज्ञ ॥३५॥

वायोधसे पशावेवैकादशानुयाजानां प्रैषाः बर्हिरादिदेवताः । एकाधिके आर्ष्यौ त्रिष्टुभौ द्वे । बर्हिः दे॒वं वयो॒धसमिन्द्रं॑ दे॒वमवर्धयत् । कीदृशं बर्हिः गा॒य॒त्र्या ह॒न्द॑सा कृत्वा च॒तुरि॒न्द्रि॒यं वयश्चे॒न्द्रे दधत् । तत् वसु॒वनना॑य वसु॒धाना॑य चाज्यं वेतु प॒ष्ठीस॒प्तम्यौ चतु॑र्थ्ये । हे मनुष्यहोतस्त्वमपि यज्ञ । एवमग्रेऽपि व्याख्येयम् ॥३५॥

दे॒वीर्द्वारो॑ वयो॒धस॑ शुचि॒मिन्द्रं॑मवर्धयन् ।

उ॒ल्लि॒ह्वा ह॒न्द॑सेन्द्रि॒यं प्रा॒णमि॒न्द्रे वयो॑ दध॒दसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य व्यन्तु यज्ञ ॥३६॥

द्वारो दे॒व्यः वयो॒धसं शुचिं॑ पवित्रमिन्द्रमवर्धयन् । कीदृश्यो द्वारः उ॒ल्लि॒ह्वा ह॒न्द॑सा कृत्वा सह वा प्रा॒णमि॒न्द्रि॒यं प्रा॒णो॒न्द्रि॒यं वयश्चे॒न्द्रे दधत् दधत्यः॑ लिङ्गवचनव्यत्ययः । ता व्यन्तु ॥३६॥

दे॒वीऽउ॒पासा॒नक्ता॑ दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धसं॑ दे॒वी दे॒वमवर्ध॑ताम् ।

अ॒नु॒ष्टु॒भा ह॒न्द॑सेन्द्रि॒यं ब॒लमि॒न्द्रे वयो॑ दध॒दसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज्ञ

॥३७॥

द्वे ब्राह्म्यौ बृह्त्यौ । उपासानक्तौ दे॒वी दे॒व्यौ वयो॒धसमिन्द्रं॑ दे॒वमवर्ध॑ताम् उपाश्च नक्तं च उपासानक्ता उपासोपस इति [पा० ६. ३. ३१.] उपःशब्दस्य दे॒वताद्वन्द्वे उपासा-आदिशः विभक्तेराकारश्च । कीदृश्यौ ते दे॒वी दी॒प्यमा॑ने । कीदृशमिन्द्रं दे॒वं दी॒प्यमा॑नम् । एकौ दे॒वीदे॒वंशब्दौ दी॒प्तिवा॑चकौ अन्यौ सु॒रवा॑चकौ । अनुष्टुभा ह॒न्द॑सा ब॒लमि॒न्द्रि॒यं वयश्च॑ इ॒न्द्रे दधत् दधत्यौ । दधदित्यव्ययम् लिङ्गवचनव्यत्ययो वा । ते वी॒ताम् ॥३७॥

दे॒वी जो॒ष्ट्री वसु॑धिती दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धसं॑ दे॒वी दे॒वमवर्ध॑ताम् ।

बृ॒ह॒त्या ह॒न्द॑सेन्द्रि॒यं श्रो॒त्रमि॒न्द्रे वयो॑ दध॒दसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज्ञ

॥३८॥